

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi B. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 lipca 2009 r., sygn. akt IV Cz (...), wydanego w sprawie z wniosku C. J. przy uczestnictwie B. J.

o ukaranie grzywną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestniczka postępowania B. J. zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 lipca 2009 r. Skarga podlega odrzuceniu.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. Należy przy tym

podkreślić, że w chwili wnoszenia skargi szkoda musi już istnieć, co oznacza, że nie wystarczy zagrożenie jej wystąpienia albo przewidywanie czy nawet pewność co do tego, iż szkoda zostanie wyrządzona.

Skarżąca nie uprawdopodobniła w skardze wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) i dlatego orzeczono jak w sentencji.